

Florentin Smarandache

Ceas de taifas

Dialoguri cu Adrian Botez

Cora-Eliana Teodoru

Crenguța Vișinescu

Eugen Evu

Alex Cetățeanu

Flavia Drăgan

Florentin Smarandache

Ceas de taifas

Dialoguri cu Adrian Botez

Cora-Eliana Teodoru

Crenguța Vișinescu

Eugen Evu

Alex Cetățeanu

Flavia Drăgan

Seria *Convorbirile AdSumus. Despre oameni prezenți și faptele lor*

<http://adsumus.wordpress.com/>

În aceeași serie, convorbiri cu Cașin Popescu, Șerban C. Andronescu,

Florica Ungur, Johnny Răducanu, Ion Murgeanu, Nicolas Trifon,

Mircea Stan, Iosif Matula, Mihai Dascălu ș.a.

Florentin Smarandache

Ceas de taifas

Dialoguri cu Adrian Botez

Cora-Eliana Teodoru

Crenguța Vișinescu

Eugen Evu

Alex Cetățeanu

Flavia Drăgan

Societatea cultural-științifică AdSumus

2014

Editor:

Amalia Mia Pop
ad.sumus@laposte.net

Referenți:

Prof. Constantin Matei, Craiova
Prof. Janet Nică, Ostroveni
Dr. George Anca, București

Redactor de carte:

Octavian Blaga
octavian.blaga@laposte.net

E-publishing:

Oradea, Iuliu Maniu 48
Tel: +40 742 162.843
359 401.562

ISBN: 978-973-1903-71-2

Sumar

ÎNAINTE DE TAIFAS / 5

Florentin Smarandache, înfăptuitorul (Adrian Botez)..... 7

O personalitate complexă (Cora-Eliana Teodoru).....22

UN CEAS DE TAIFAS / 25

Multispații multistructurate (Adrian Botez) 26

NeAdaptarea la Lume (Cora-Eliana Teodoru)..... 48

Neutrosificarea (Crenguța Vișinescu) 56

Republica Paradoxistă (Eugen Evu) 68

Pe Valea Oltețului (Alex Cetățeanu)..... 71

Tehnicizarea netehnicului (Flavia Drăgan)..... 85

Înainte de taifas

prezentări de Adrian Botez și Cora-Eliana Teodoru

Florentin Smarandache, înfăptuitorul

Informații culese, selectate și propuse de **ADRIAN BOTEZ**

FLORENTIN SMARANDACHE s-a născut la 10 decembrie 1954, în Bălcești (Vâlcea). Studii: A absolvit Școala Generală în Bălcești (1961-1969), apoi Liceul Pedagogic (1969-1972), în Craiova, continuând la Rm. Vâlcea, 1972-1974); diploma de învățător; stagiul militar, cu termen redus, la Medgidia (1974-1975); a absolvit Facultatea de Științe, secția informatică, a Universității din Craiova (1975-1979), ca șef de promoție; obține doctoratul în matematică (Teoria Numerelor), la Universitatea de Stat din Chișinău (1995-1997).

În Statele Unite, urmează studii de perfecționare în matematică, informatică și educație, la Arizona State University (Tempe) (1991), Pima Community College (Tucson) (1995), University of Phoenix (Tucson) (1996); obține și un Masterat în Informatică; studii postdoctorale la New Mexico State University (Las Cruces) (1998), University of New Mexico (1998, 1999), National Science Foundation (Chautauqua Program, University of Texas, Austin) (1999), și Los Alamos National Laboratory (Educational Networking Support Program) (Gallup) (1999).

Florentin Smarandache: Ceas de taifas

Cercetări postdoctorale la Air Force Research Lab (Rome, NY, USA) sub egida State University of New York Institute of Technology (vara anului 2009), ENSIETA (Brest, Franța) (vara anului 2010), Universitatea de Tehnologie Guangdong din orasul Gunagzhou, China (trei luni in vara anului 2012), și la Universitatea de Științe Okayama din Japonia (decembrie 2013 – ianuarie 2014).

Activitate: A participat, ca elev și student, la olimpiade școlare de matematică, obținând premii și mențiuni locale și naționale (1967-1974) și a condus cercuri de matematică, în liceu și la universitate; a participat la Olimpiada studentăescă “Traian Lalescu”, Cluj-Napoca (1977); a participat la diverse sesiuni științifice, pentru studenți, în Craiova și Iași (1978-1979); a pregătit și selecționat echipa elevilor marocani (Rabat), pentru Olimpiada Internațională de Matematică din Paris (1983).

Profesii: În perioada 1982-1984, este profesor cooperant în Maroc, predând matematicile în limba franceza (Lycée Sidi El Hassan Lyoussi din Sefrou). Revine în țară, continuând activitatea didactică; profesor la Liceul “Nicolae Bălcescu”, din Craiova (1984-1985). În anul 1986, nu poate obține viza de ieșire din țară, pentru a participa la Congresul Internațional al Matematicienilor, de la Universitatea din Berkeley (California) și face greva foamei; publică o scrisoare de protest în

Florentin Smarandache: *Ceas de taifas*

Notices of the American Mathematical Society (Providence, RI), în care solicita libertatea de circulație a oamenilor de știință; se interesează de soarta sa Dr. Olof G. Tandberg, secretar la Academia de Științe din Stockholm, care îi telefonează din București. În perioada anilor 1986-1988, Inspectoratul Școlar Județean Dolj nu-i mai acordă post, din motive politice, fiind obligat să supraviețuiască din meditații. În toamna anului 1988, obține, cu greutate, un pașaport de turist pentru Bulgaria. De aici, trece în Turcia, unde cere azil politic. Este deținut în lagărele de refugiați politici din Istanbul și Ankara (1988-1990).

Emigrează în Statele Unite ale Americii în 1990, unde lucrează ca inginer de software, la corporația Honeywell, din Phoenix (Arizona), specializată în calculatoare (1990-1995); profesor adjunct de matematică la Pima Community College, din Tucson (1995-1997); din 1997, este asistent universitar de matematică, la University of New Mexico (Gallup), în 2003 devine conferențiar universitar, iar în 2008 - profesor universitar. Între 2007-2009 este Șef de Departament.

În matematică, a introdus gradul de negare al unei axiome ori teoreme (vezi “Geometriile Smarandache care pot fi parțial euclidiene și parțial neeuclidiene”, 1969, www.gallup.unm.edu/~smarandache/geometries.htm), multi-structurile (vezi “Structurile

Smarandache unde o structura mai slaba conține insule de structuri mai puternice”), și multi-spațiile (combinații de spații heterogene) [www.gallup.unm.edu/~smarandache/algebra.htm].

Lucrările sale în TEORIA NUMERELOR s-au bucurat de o anumită popularitate internațională, deoarece matematicienii români, cât și străini (din SUA, Canada, Japonia, Brazilia, Franța, China, Bangladesh, Italia, Bulgaria, Spania, Suedia, Australia, Rusia, Cehia, Olanda, Chile, India, Ungaria) au scris 29 cărți și câteva sute de articole, note și probleme propuse, despre aceste noțiuni. În 1997, la Universitatea din Craiova, s-a organizat PRIMA CONFERINȚĂ INTERNAȚIONALĂ ASUPRA NOȚIUNILOR DE TIP SMARANDACHE, în TEORIA NUMERELOR, cu participarea unor cercetători din țară, dar și din Suedia, Franța, Rusia și Spania.

Publicații: Din 1970, a început colaborarea la revista școlii, “Năzuințe”, apoi la alte periodice românești și străine (veo 50 științifice și, peste 100 - literare). Și-a tradus o parte din lucrări în franceză și engleză, altele i-au fost traduse în spaniolă, portugheză, italiană, esperanto, rusă, sârbă, japoneză și arabă. Colaborări cu poeme și piese de teatru, la 42 de antologii românești, franceze, italiene, americane, indiene și coreene.

Prolific autor, co-autor, editor și co-editor a 150 de cărți publicate de circa patruzeci de edituri (printre care edituri universitare și tehnice, edituri profesionale științifice și artistice, precum Springer Verlag, Pima College Press, Moorhead State University, Universitatea din Chișinău, ZayuPress, Haiku, etc.) - din zece țări și în mai multe limbi, și peste 200 de articole și note (unele se pot încărca din site-urile de la LANL / Cornell University <http://arXiv.org/find> și CERN), în matematică (teoria numerelor, geometrie neeuclidiană, logică), fizică, filozofie, literatură (poeme, nuvele, povestiri, un roman, piese de teatru, eseuri, traduceri, interviuri), rebus (careuri, enigmistică) și artă (experimente în desene, picturi, colaje, fotografii, artă pe computer) - în română, franceză și engleză, dintre care: *Formule pentru spirit* (debut editorial, 1981- sub pseudonimul Ovidiu Florentin); *Le sens du non-sens, Problemes avec et sans ... problèmes!*, Fes, Maroc (1983); *Antichambres/Antipoésies/Bizarreries*, Caën, Franța (1989); *NonPoems* (poeme de avangardă), Phoenix (1990); *Only Problems, Not Solutions!*, Chicago (1991); *LE PARADOXISME: un Nouveau Mouvement Littéraire*, Bergerac, Franța (1992); *Dark Snow*, Phoenix (1992); *NonRoman*, Craiova (1993); *Metalstorie* (trilogie teatrală), București (1993), pe care-a tradus-o în engleză, sub titlul "*A Trilogy in pARadOXisM: avant-garde political dramas*" (ZayuPress 2004); *Întâmplări cu Păcală* (piese de teatru pentru copii), *Fugit.../ jurnal de lagăr*, București (1994); *Collected Papers, Vol. I, II, III*, București, Chișinău, Oradea (1996, 1997, 2000); *Scrieri Defecte*

(proză scurtă), Craiova (1997); Distihuri Paradoxiste, Afinități (traduceri), Norresundby, Danemarca (1998); Întrebă-mă, să te-ntreb! (interviuri), Târgoviște (1999); Outer-Art (album de artă), Cântece de Mahala, In seven languages (poeme), Oradea, 2000; A Unifying Field In Logics. / Neutrosophy. Neutrosophic Probability, Neutrosophic Set, and Neutrosophic Logic, Rehoboth, SUA (2000). A editat, printre altele: Second International Anthology on Paradoxism (cuprinzând 100 scriitori de pe glob), și Third International Anthology on Paradoxism (distihuri paradoxiste de la 40 poeți de pe glob), Oradea (2000).

A propus extinderea probabilităților clasice și imprecise la 'probabilitate neutrosofică' - un vector tridimensional, ale cărui componente sunt submulțimi ale intervalului ne-standard]-0, 1+[.

Din anul 2002, împreună cu Dr. Jean Dezert, de la Office National de Recherches Aeronautiques din Paris, se ocupă de fuziunea informației, extinzând Teoria Dempster-Shafer la o nouă teorie de fuzionare a informației plauzibile și paradoxiste (numita Teoria Dezert-Smarandache: www.gallup.unm.edu/~smarandache/DST.htm).

În 2004 creează un algoritm de Unificare a Teoriilor și regulilor de Fuziune.

În fizică, a introdus paradoxuri cuantice și noțiunea de 'NEMATERIE', formată din combinații de materie și antimaterie, ca o a treia formă posibilă de materie - prezentată la Caltech (Conferința Anuală din cadrul Societății Americane de Fizică, 2010) și Institutul de Fizică Atomică (Magurele, 2011).

Pe baza unui manuscris din 1972, când era elev la Rm. Vâlcea, publicat în 1982, a emis ipoteza că 'nu există o barieră a vitezei în univers și se pot construi orice viteze' (<http://scienceworld.wolfram.com/physics/smarandachehypothesis.html>). Această ipoteză a fost confirmată, parțial, pe 22 septembrie 2011, la CERN, când s-a demonstrat, experimental, că neutrinii muoni circulă cu o viteză mai mare decât viteza luminii.

Pe baza ipotezei sale, a propus o TEORIE ABSOLUTĂ A RELATIVITĂȚII – care să nu producă dilatarea timpului sau contractarea spațiului, sau alte paradoxuri relativitice, care sunt, mai degrabă, ficțiune, decât realitate. Apoi și-a extins cercetarea la o diversificare a Parametrizării Teoriei Speciale a Relativității (1982): <http://fs.gallup.unm.edu/ParameterizedSTR.pdf>. Florentin Smarandache consideră că Relativitatea lui Albert Einstein este valabilă într-un spațiu imaginar, nu real, iar adunarea relativistă de viteze este ireală. De asemenea, susține că dilatarea timpului, contractarea spațiului și simultaneitatea relativistă ale lui Einstein sunt science fiction nu realități,

iar paradoxurile relativiste denotă foarte bine inconsistența Teoriei Speciale a Relativității. El propune o adunare vectorială a vitezelor, care permite și viteze supraluminale. Într-un articol publicat în „Progress in Physics” 1/2012 - unde este redactor asociat - profesorul Smarandache propune înființarea unor noi ramuri ale fizicii, Fizica Supraluminală și Fizica Instantanee, adică studierea legilor și teoriilor fizicii la viteze supraluminale și la viteze instantanee. În aceeași carte, refăcând experimental lui Einstein cu ceasuri atomice, autorul a considerat cazul cel mai general, când nu se cunoaște nici dacă spațiul și timpul sunt relative sau absolute, și nici dacă viteza luminii este ultimă sau nu în univers. În felul acesta, Dr. Smarandache a obținut Teoria Specială Parametrizată a Relativității (T.S.P.R.), care generalizează atât T.S.R. cât și T.A.R., dar crează și alte tipuri de Relativități, care însă trebuiesc verificate practic. Apoi trece de la viteze constante, la accelerații constante și, în final, propune spre cercetare Multirelativitatea Neinerțială.

În culegerea de eseuri a MARINELEI PREOTEASA, „ROMÂNUL CARE L-A CONTRAZIS PE EINSTEIN” (Ed. CuArt, România, 2012, p. 119), se afirmă: „Prin celebra sa Teorie a relativității, Einstein a susținut că spațiul și timpul sunt relative. Româno-americanul SMARANDACHE susține inversul acestei teorii: spațiul și timpul sunt ABSOLUTE (motiv pentru care teoria sa poartă denumirea de ABSOLUTĂ), în sensul lui Galilei și Newton, dar viteza luminii nu este ultimă, în

univers. Teoria ABSOLUTĂ a Relativității este realistă, construită în spațiul EUCLIDIAN. Nu produce dilatarea timpului, contractarea spațiului, simultaneitatea relativistă și nici paradoxuri relativiste, precum Teoria Specială a Relativității, a lui Einstein. FLORENTIN SMARANDACHE consideră că Relativitatea lui Albert Einstein este valabilă într-un spațiu imaginar, NU REAL, iar adunarea relativistă de viteze este IREALĂ. De asemenea, susține că dilatarea timpului, contractarea spațiului și simultaneitatea relativistă ale lui Einstein sunt science fiction, NU REALITĂȚI! – iar paradoxurile relativiste denotă foarte bine inconsistența Teoriei Speciale a Relativității. El propune o adunare vectorială a vitezelor, care permite și viteze supraluminale. Într-un articol publicat în „Progress in Physics”, 1/2012 – unde este redactor asociat – profesorul FLORENTIN SMARANDACHE propune înființarea unor noi ramuri ale fizicii, FIZICA SUPRALUMINALĂ și FIZICA INSTANTANEE, adică studierea legilor și teoriilor fizicii, la viteze supraluminale și la viteze instantanee. În aceeași carte, refăcând experimentul lui Einstein cu ceasuri atomice, autorul român a considerat cazul cel mai general, când nu se cunoaște nici dacă spațiul și timpul sunt relative sau absolute, și nici dacă viteza luminii este ultimă sau nu, în univers. În felul acesta, dr. FLORENTIN SMARANDACHE a obținut Teoria Specială Parametrizată a Relativității (TSPR), care generalizează atât TSR, cât și TAR, dar creează și alte tipuri de Relativități, care, însă, trebuie verificate practic. Apoi, trece de la viteze constante, la accelerații

constante și, în final, propune spre cercetare Multirelativitatea Neinerțială”. (Notă: În urma recentului comunicat C.E.R.N., profesorul româno-american FLORENTIN SMARANDACHE a afirmat: „Chiar dacă or fi fost greșeli la CERN, pe viitor tot se vor găsi particule supraluminale”. Viitorul o va dovedi! PARCĂ CEVA NE AMINTEȘTE DE NICOLAE PAULESCU, DE EPOPEEA INSULINEI ȘI DE NOBELUL PRIMIT DE ALTUL – cf. Ion Măldărescu).

În filozofie, a introdus conceptul de 'NEUTROSFIE', ca o generalizare a dialecticii lui Hegel, care stă la baza cercetărilor sale în matematică și economie, precum 'LOGICA NEUTROSFICĂ', 'MULȚIME NEUTROSFICĂ', 'PROBABILITATE NEUTROSFICĂ', 'STATISTICĂ NEUTROSFICĂ'.

A generalizat logicele fuzzy, intuitivă, paraconsistentă, multi-valentă și logica dialetheistă la 'logica neutrosfică' (in Dictionary of Computing de Denis Howe).

În mod similar, a generalizat mulțimea fuzzy la 'mulțime neutrosfică': [a se vedea www.gallup.unm.edu/~smarandache/neutrosophy.htm].

Florentin Smarandache: *Ceas de taifas*

În literatură și artă a fondat, în 1980, curentul de avangardă numit PARADOXISM, ca un protest împotriva totalitarismului - curent care are mulți adepți în lume. Constă în folosirea excesivă, în creații, a contradicțiilor, antitezelor, antinomiilor, oximoronilor, paradoxurilor. A introdus 'DISTIHUL PARADOXIST', 'DISTIHUL TAUTOLOGIC', 'DISTIHUL DUAL'. Experimente literare a realizat și în drama sa *Patria de Animale*, unde nu există niciun dialog, iar în *O lume Întoarsă pe Dos*, scenele sunt permutate, dând naștere la un miliard de miliarde de piese de teatru distincte! Piesele lui s-au jucat în România (Teatrul I.D.Sârbu din Petroșani, Teatrul Thespis din Timișoara), Germania (la Karlsruhe), și Maroc (la Casablanca, unde *Patria de Animale* a obținut Premiul Special al Juriului Internațional): www.gallup.unm.edu/~smarandache/a/Paradoxism.htm.

La bibliotecile de la Arizona State University (Tempe) și University of Texas (Austin) sunt depozitate manuscrise, reviste, cărți, fotografii, casete, videocasete, privind activitatea sa creativă, în două colecții speciale, numite The Florentin Smarandache Papers.

Invitat să conferențieze la U. Berkeley (2003), NASA Langley Research Center-SUA (2004), NATO Advance Study Institute-Bulgaria (2005), Jadavpur University-India (2004), Institute of Theoretical and Experimental Biophysics-Rusia (2005), Bloomsburg University-USA (1995), University Sekolah Tinggi Informatika & Komputer Indonesia-Malang si University Kristen Satya

Florentin Smarandache: Ceas de taifas

Wacana Salatiga-Indonezia (2006), Universitatea Minufiya (Shebin Elkom)-Egipt (2007), Air Force Institute of Technology Wright-Patterson AFB in Dayton [Ohio, USA] (2009), Universitatea din Craiova - Facultatea de Mecanica (2009), Air Force Research Lab si Griffiss Institute [Rome, NY, USA] (2009), COGIS 2009 (Paris, France), ENSIETA (Brest, Franța) - 2010, Academia Română – Institutul de Mecanică a Solidelor și Comisia de Acustică (București - 2011) etc.

A prezentat lucrări la multe Conferințe Internaționale de Fuziune a Informației ori a Senzorilor {Australia - 2003, Suedia - 2004, SUA (Philadelphia - 2005, Seattle – 2009, Chicago - 2011), Spania - 2005, Italia - 2006, Belgia - 2007, Canada - 2007, Germania - 2008, Scoția - 2010}. A prezentat lucrări și la Conferințele Internaționale IEEE GrComp (Georgia State University at Atlanta - 2006, Kaohsiung National University in Taiwan – 2011).

În anul 2011 a primit Premiul "Traian Vuia", al Academiei Române pentru Științe Tehnice, apoi Doctor Honoris Causa, de de Academia DacoRomână din București - 2011, și de la Universitatea Beijing Jiaotong (BJTU) din China – 2011, iar în 2010 - Medalia de Aur pentru Știință, de la Academia Telesio-Galilei din Anglia, acordată la Universitatea Pecs, din Ungaria.

Florentin Smarandache: *Ceas de taifas*

Afilieri: membru al Societății de Științe Matematice din România (1980-); Mathematical Association of America (1983-1990); American Mathematical Society (1992-); Academia Oamenilor de Știință Români (1993-); ARA (1999-); Poetry Society of America; Uniunea Scriitorilor Români; International Poets Academy (India); La Société Les Amis de la Poésie (Franta); Association "La Licorne" (Franta); Académie Francophone (Franța); Societatea Română de Haiku; Academy of American Poets; Modern Languages Association (SUA); Centre d'Études et de Recherches Poétiques Aquitaines (Franța); International Writers and Artist Association (USA); World Union of Free Romanians (Anglia); Free Romanian Writer Association (Franta); World Academy of Arts and Culture (SUA); Liga Culturală Oltenia; East and West Literary Foundation (SUA); World Poetry Society (India); World Poetry Research Institute (Corea); Societatea Mihai Eminescu (Australia); referent la Zentralblatt für Mathematik (Germania) (1985).

Premii: A obținut 16 premii literare, dintre care: Premiul special la proză, Concursul National Marin Preda, Alexandria (1982); International Eminent Poet, Madras, India (1991); Diplôme d'Honneur en poésie fantaisiste, L'Académie des Lettres et des Arts du Périgord, Franța (1992); La Médaille d'Argent pour l'ensemble de son oeuvre, Bergerac, Franța (1992); Grand Prix, 4~ Edizione del Premio Internazionale di Poesia e di Narrativa Goccia di Luna, Bastremoli, Italia

Florentin Smarandache: Ceas de taifas

(1993); Premiul de Excelență al Revistei Haiku, București (1997); Best Poet Award of Rio Grande Press, Amarillo, Texas, USA (1998); Premiul revistei "Lumina", pentru eseu și contribuții personale, Novi Sad, Iugoslavia (1998); Diploma de Onoare a Societății Anton Pann, Rm. Vâlcea (2000); Premiul "Podul lui Traian", la Festivalul Internațional Drumuri de spice, Uzdin, Iugoslavia (2000).

A fost nominalizat pentru Premiul Nobel în Literatură, pentru anul 2011, pentru cele 75 de cărți literare publicate (<http://fs.gallup.unm.edu/2011NobelPrizeInLiterature-nomination.pdf>).

A vizitat 40 de țări, despre care a scris în memoriile sale (vezi Galeria Foto: <http://fs.gallup.unm.edu/photo/GlobeTrekker.html>).

Bibliografie: Sute de articole, cărți și recenzii s-au scris despre activitatea sa internațională. Cărțile pot fi descărcate din:

Biblioteca Digitală de Științe:

<http://www.gallup.unm.edu/~smarandache/eBooks-otherformats.htm>

și din *Biblioteca Digitală de Literatură:*

www.gallup.unm.edu/~smarandache/eBooksLiterature.htm.

O personalitate complexă

CORA-ELIANA TEODORU

Florentin Smarandache este o personalitate complexă, român născut în Bălcești, județul Vâlcea și stabilit în SUA. Un scriitor, un om de știință, profesor universitar, înțelept și, nu în ultimul rând, un supraviețuitor.

A scris peste 150 de cărți, publicate la peste 40 de edituri, dar a și fost deținut în lagărele de refugiați politici din Istanbul și Ankara între anii 1988-1990. Format ca matematician, a fost însă propus pentru Premiul Nobel pentru Literatură în 2011 pentru cele 75 de cărți literare publicate.

O bibliografie: <http://costyconsult.wordpress.com/2012/03/19/neadpatarea-la-lume-a-lui-florin-smarandache-calatorii-neutre-negarea-prezentei-prin-prezenta/>,
sau, în limba engleză: <http://fs.gallup.unm.edu/FlorentinSmarandache.htm>.

Totuși, fizica este domeniul revoluționat, Florentin Smarandache fiind cunoscut și ca „Românul care l-a contrazis pe Einstein” (carte publicată de Marinela Preoteasa la Editura CuArt). Domnul profesor a lansat în anul 1972 o teorie revoluționară care avea să fie demonstrată de savanții de la CERN (Organizația Europeană pentru Cercetarea Nucleară) abia în anul 2011. Este vorba de celebra teorie a particulelor cu proprietăți opuse care circulă prin spațiu cu o viteză mai mare ca cea a luminii, demonstrând astfel că nu există o barieră a vitezei în univers. Dr. Smarandache a afirmat în 1982-1983 că deplasarea spre roșu și respectiv spre albastru nu se datoresc în totalitate efectului Doppler cum susține Teoria Relativității, dar și datorită compoziției mediului (adică elementelor fizice din care e compus, câmpurilor electrice și magnetice, densității, heterogenității, proprietăților mediului, etc.). El consideră că spațiul nu este curbat și că lumina ‘se îndoiaie’ lângă corpuri cosmice masive nu numai din cauza gravității cum susține Teoria Relativității, ci și din cauza calității lenticulare a mediului.

Pe lângă fizică, în matematică a introdus gradul de negare al unei axiome sau teoreme (a se vedea și numerele Smarandache), iar în domenii precum: economia, filosofia, psihologia, literatura și arta, a adus îmbunătățiri remarcabile.

Ceas de taifas

dialoguri cu Florentin Smarandache de Adrian Botez, Cora-Eliana Teodoru,
Crenguța Vișinescu, Eugen Evu, Alex Cetățeanu, Flavia Drăgan

Multispații multistructurate

Adrian Botez

Adrian Botez

Preaonorate domnule FLORENTIN SMARANDACHE, privind biobibliografia dvs. (chiar și cea “plantată” pe Internet, suferind de unele lipsuri profund semnificative – suferind, mai ales, de pseudo-concizia vremurilor noastre, atât de scurtă cu Adevărul și cu esențele, și atât de scandalos și exagerat-vinovat îndelungă, cu senzaționalul cel mincinos, supradimensionat și ieftin și, mai cu seamă, cu fleacurile...), eu, unul, rămân profund impresionat, dându-mi seama că omul care a avut puterea și temeritatea de a înfăptui aceste lucrări - lucrări ce au asemănare doar cu marile revoluții ale umanității renașcentiste (dar nici în Renaștere nu erau făcute “revoluțiile” numai de către solitari!), este contemporan cu mine și, ceea ce chiar ar trebui să-i sidereze, nu doar să-i uimească, pe mulți, este faptul că FLORENTIN SMARANDACHE ÎNFĂPTUITORUL, în tot ce

realizează, nu uită că este român. Deși putea foarte bine să uite acest... amănunt, dat fiind că a părăsit țara, definitiv, în 1988 (à propos, aventura domniei voastre, din lagărele de refugiați din Turcia și până în... New Mexico, este de-a dreptul fascinantă, pentru oricine!). Întrebarea mea ar avea două părți:

- a. Domnia voastră nu uitați că sunteți român, pentru că ați considera că nu se cuvine să uitați, sau nu uitați, pentru că nu puteți altfel?! Cu alte cuvinte: identitatea etnică, legătura lui FLORENTIN SMARANDACHE, cu țara și oamenii între care s-a născut, contează esențial-organic, ori nu, în ecuația ființială a domniei voastre? Este valabilă, oare, experiența domniei voastre, pentru oricare om din România, ori de pe planeta Terra? Scrieți în românește și folosiți româneasca, în exprimarea dvs. cea mai la îndemână, alături de franceză și engleză, pentru că vă simțiți cu ceva dator limbii materne, sau pentru că ați avut experiențe interesante, cu limba română, sau din ambele pricini, sau... din alte pricini? ;
- b. ce semnificație vor mai fi având, azi, pentru românii din diaspora, noțiuni precum: “Patrie”, “Popor”, “Neam”...?

Florentin Smarandache

Memoriile de călătorii le scriu în românește. Îmi este mai simplu, mai repede. Și Eliade își scria literatura în limba noastră. Limbile străine le-am învățat artificial, nu le simt cu inima. Îmi folosesc mai mult în scrierea articolelor și cărților științifice, plus pentru conversații și prezentări de lucrări la conferințele internaționale.

Mi-am ținut și un jurnal în românește, permanent, deși rărit în ultima vreme, cu această viață labirintică prin care am trecut. Am publicat câte ceva din el: “Obiectivul SAVU” (despre Securitate și felul cum mă urmărea înainte de 1988), “Fugit, jurnal de lagăr” (din Istanbul și Ankara, 1988-1990) plus “Desperado” (scrisorile din lagăr), apoi jurnalul de emigrant în America.

Pentru că lumea nu (prea) mai citește m-am gândit la o formă adaptată contemporanității: “fotojurnalul instantaneu”: scris la locul ‘faptei’, scurt, concis, și ilustrat cu multe fotografii.

Eu țin legătura cu toată lumea (îndeosebi cu scriitori și cercetători științifici români), și am colaborat cu foarte mulți la articole, cărți, și editări de reviste. Mi-a plăcut schimbul de idei, cooperarea/încrucișarea ideilor pentru a da naștere la noi teorii mai complexe.

Fiecare vine cu un punct de vedere, și așa se observă că lucruri opuse pot fi conectate. Aceste schimburi de idei sunt ca un ping pong pe email: zeci de mesaje zilnic, zeci de fișiere expediate sau primite. Încât uneori mă întreb dacă nu pierd prea mult timp cu această... comunicare!

M-am mutat de la un domeniu de creație la altul fiindcă doream diversitate maximă. Nu am vrut să scriu o sută de cărți în același stil, de pildă ca Mihai Beniuc. Experiența mea e desigur diferită de-a celorlalți. Fiecare creator are unicitatea sa.

Am scris în franceză când predam în Maroc (1988-1990). Pedalam pe locuțiunile limbii lui Voltaire, pe care le interpretam hilarios: de la sens figurativ la sensul propriu (procedeu paradoxist). Deci o scriere semi-mecanică: demorsarea clișeeleor lingvistice.

Profesorii francezi și belgieni, colegi de-ai mei, se amuzau când le citeam. Foloseam calapodul unui volum românesc al meu anterior: „Legi de compoziție internă: Poeme cu... Probleme!” (care a apărut și sub titlul „Exist împotriva mea”, cu o prefață a cunoscutului poet Gheorghe Tomozei, prieten al lui Nichita Stănescu; pe Tomozei, foarte simpatic ca persoană, l-am întâlnit la Târgoviște, când lansam cartea). Două volume am scris în năcest gen: „Le sens du non-sens” (1983) și „Anti-chambres et anti-poesies, ou bizarreries” (1984). Ajuns în SUA, m-am încercat și în engleză – la început cu auto-traduceri.

Noțiunile “Patrie”, “Popor”, “Neam” se caută astăzi să fie descurajate. Se dorește o globalizare în folosul celor puternici.

Adrian Botez

Sunteți extraordinar de inventiv, în domeniul literaturii (ați scos o Antologie a literaturii internaționale paradoxiste, ajunsă la VOLUMUL AL UNSPREZECELEA!, firește, o premieră mondială absolută!, în care, alături de scriitori aparținând altor limbi, geografii și

mentalități, decât noi, românii, figurează și câțiva valahi, deplin convinși de noul current literar, ctitorit de un co-etnic de-al lor!). Dacă este să citim doar prin răsfoirea biografiei domniei voastre, s-ar zice că aveți un soi de neliniște... Ați inovat și înviorat poezia/literatura universală, atât prin noul curent, paradoxismul (al cărui PĂRINTE sunteți!), (citez dintr-un admirator celebru al personalității domniei voastre, dl GEO STROE, președintele fondator al Academiei Daco-Române: “Este tatăl „paradoxismului” în literatură, mișcare de avangardă movement, bazată pe folosirea excesivă a antitezelor, oximoroanelor, contradicțiilor, paradoxurilor în creații, pornit de el în 1980 în România, ca protest antidictatorial”) - dar și cu noi specii formale (așa-numitele “poeme tehnice”!) și non-formale, de poezie (practic, schimbând și îmbogățind conținutul ideatic al noțiunii de Poezie!). Citez, din nou și din același domn: “În tiparul sau în legătură cu paradoxismul el a introdus: Noi tipuri de poezie cu formă fixă, precum: Distihul Paradoxist, Distihul Tautologic, Distihul Dualist, Terțianul Paradoxist, Terțianul Tautologic, Catrenul Paradoxist, Catrenul Tautologic, Poemul Fractal, Non-Poemele (1990) și alte experimente poetice avangardiste dincolo de limitele poeziei în "Encyclopoetria (Totul este Poezie și Nimic nu este Poezie)" (2006); Noi tipuri de povestire, precum: Povestirea Silogistică,

Povestirea Circulară ("Poveste Infinită", 1997); Noi tipuri de dramă, precum: Drama Neutrosofică, Drama Sofistică, Drama Combinatorică (o dramă ale cărei scene sunt permutate și combinate în atât de multe moduri încât produc peste un miliard de miliarde de diferite drame! ("Upside-Down World" / "O lume întoarsă pe dos", 1993) și Noi tipuri de genuri science fiction în proză, precum:

- 1) science fiction de tehnologie informatică: "Inform Technology", 2008];
- 2) science fiction politică: "International Fonfoism (Manual of Therrory)", 2008];
- 3) science fiction militară: "The Art of antiWAR / paradoxistINSTRUCTION Notebooks of Captain Gook (or Kook)", 2008;
- 4) science fiction de afaceri și finanțe: "Reproduction's disOrganization", 2009;
- 5) science fiction psihologic: "Textbook of Psychunlogy (MASTER DECREE Thesis)", 2009;
- 6) și science fiction educațional: "Treatise of Parapedagogy (Ph D Dissentation)", 2009”.

Ați făcut acest lucru (mă refer la inovațiile întru textul/textualitatea/contextualitatea literară mondială) dintr-un joc, sau pentru că literatura universală chiar avea nevoie de aceste inovații și de această învioreare? Deci, cu alte cuvinte: socotiți că inovația literară, în zilele noastre, este o necesitate imperioasă (și în ce fel și de ce este ea necesară, dacă este necesară!), ambiționând noi valențe valorice să se trezească la viață, din visul etern al omenirii, spre binecuvântat-propășirea umanității! - ...sau numai un joc de trecut vremea?

Florentin Smarandache

Literatura pe dos, în sens paradoxist. Cum să NU crezi... Din spiritul de a inventa, dar și pentru dezbaterea monotoniei.

Știința intervine în artă și-i furnizează noi instrumente cu care să creeze, noi tehnici, și noi suporturi ale informației. În prezent, în vogă fiind Internetul. Cele mai clare influențe se văd în arta contemporană: video-uri, kinetism, hibris. Asamblarea

deșeurilor în artă... urâtul transformat în frumos (Arghezi îl folosise în poezie: „Flori de mucigai”).

Mi-a plăcut să creez în contra-sens, să parafrarez chiar și stilul științific din cărțile tehnice. Am facut-o mai mult din experiment.

Adrian Botez

Aveți versuri minunate, într-unul din cele mai proaspete volume, dacă nu chiar cel mai recent apărut! Iată, la întâmplare, un poem-capcană din volumul cel mai proaspăt al domniei voastre, „PreSimțiri și Post-Simțiri” – alte poeme cu poeme (cu ilustrații fotografice diverse), Societatea Cultural-Științifică Ad-Sumus, Editura Duran's, 2013 (...capcane, pentru că dați impresia anecdoticului, disimulându-l, astfel, pe sentimentalul și vizionarul Poet din domnia voastră) – spre exemplu, „Oglinda timpului”: „Lume vizuală. /Pătat de zeama primelor realizări. /Îmi umplusem toată viața cu tinerețe. /Vorbeam din mine în oglindă. /Timpul, mesteceni prăfuiți cu var”.

Deci: Cum poate un matematician și fizician genialoid, informatician de forță mondială... (voi reveni, firește!) – să aibă astfel de viziuni: pătat de zeama primelor realizări, sau: Timpul, mesteceni prăfuiți cu var...? Cum și de ce? Este, oare, Poezia, cea atât de batjocorită de preaputernicii lumii (toți, NEGUSTORI!), la fel de importantă, în aceste VEACURI ALE ZARAFILOR LUMII, precum Matematica, Fizica, Informatica...? Á propos de informație: am informații teribil de sigure că, în Vestul Europei contemporane, a/au dispărut, CU TOTUL , Poezia/cărțile de Poezie, din vitrine și din rafturile de librării...! Cine e nebun, n-are decât să scrie Poezie, dacă vrea să fie arătat cu degetul, ca fiind “nebulul satului”...”satul”, firește, DEMOCRATIC, al Terrei! Eu, însă, mă credeam (și mă resemnasem, cu plăcere, chiar, să fiu așa!) printre ultimii nebuni ai Europei (vedeți, nu-i așa, că eu continuu să scriu “Poet” și “Poezie”, cu majusculă inițială, precum, cu religiozitate, o făceau romanticii de acum două veacuri?!) - și, când colo, văd că mai există Poeți...și încă mulți, cam toți cei mari fiind în... LIMBA LUI EMINESCU! Este, de exemplu, unul, îi zice FLORENTIN SMARANDACHE, care chiar consideră că trebuie să se ia în serios (proponând ca să fie revoluționată!) Poezia, Literatura Poetică! - ...și este nominalizat la Premiul Nobel pentru Literatură, deci este (...”suntem”, adică...pentru că românii, co-

etnici cu dl FLORENTIN SMARANDACHE, vor voi, “la plăcinte”, să fie solidari!) în preajma acordării unui PREMIU NOBEL, PENTRU LITERATURĂ!

... Atâta, că i-ar fi șansele mai mari, la Premiul Nobel, dacă l-ar chema, cumva, Smarandachenfeld, sau Smarandachengoldman... nu?!

Florentin Smarandache

Este adevărat că poezia nu mai e prețuită astăzi. Că nu se mai citește – decât doar poeții între ei. Criticii numai răsfoiesc un volum...

De aceea m-am gândit la forme scurte de versuri. Eliptice. Măcar 2-3 linii să se atingă de ochii celui care deschide cartea.

Da, banul a devenit Zeul lumii contemporane. Însă, în aceste timpuri, se mai poate și visa, iar prin poezie te duci dincolo de timp...

Eu mai scriu poezie pentru sufletul meu. Ca o alinare.

Adrian Botez

Știind eu că eram cu niscaiva probleme la Matematică, în liceu – m-am tot strecurat și am tot amânat – dar chiar nu pot să nu pun o întrebare, care, probabil, v-a mai fost pusă. Iat-o: de unde vi s-a tras curajul acesta nebun, de “a-l pune cu botul pe labe”, pe însuși Albert Einstein, atotputernicul om de știință, care ne fusese impus, aproape prin TEROARE PROFESORALĂ, încă din liceu, ca fiind geniu mondial al tuturor timpurilor, geniu absolut și intangibil? Ce v-a făcut, cu ce v-a “supărat” așa de tare Einstein? Sau, cumva, Adevărul trebuie rostit, răspicat, indiferent ce rang i se atribuie savantului din față! - ... sau, având în vedere anumite zvonuri despre jafal asupra casei lui Nicolae Tesla, în timpul războiului al doilea mondial – “împostorul Einstein”?! Poate aveți bunătatea și generozitatea să mă lămuriiți, cât de cât, asupra acestor chestiuni - și având generozitatea să treceți peste cvasi-repetenția mea, din liceu!

Florentin Smarandache

Nu m-a supărat nimeni, dar studiind Teoria Relativității, atribuită lui Einstein, am văzut că nu este realistă, ci o fantezie. Ar fi valabilă doar într-un spațiu imaginar. Și nu sunt singurul

care afirmă acest lucru. Foarte mulți îl contestă cu mijloace științifice; se poate observa pe Internet – până nu va fi cenzurat și acest mediu de informații.

Postulând două axiome controversate, Teoria Relativității Speciale produce niște consecințe aberante. Există și alte teorii supranaturale, apărute de curentul principal al mass-mediei internaționale, precum: teoria Big Bang, expansiunea universului etc., iar cei care îndrăznesc să le critice sunt puși la zidul infamiei...

Însuși marele Tesla a zis despre Teoria Relativității lui Einstein că este... metafizică, nu fizică! Multe manuscrise ale lui Tesla au fost confiscate după moartea sa, și nu se mai știe nimic despre soarta lor.

Adrian Botez

Ați putea, oare, făcând un merituos și suprem efort de amabilitate, să explicați cititorilor acestei reviste (care sunt, firește, infinit mai sprinteni la minte, în ce privește Matematica, decât opinentul din fața domniei voastre!), printr-un limbaj simplificator, desigur - ceea ce le-ați explicat (atât de strălucitor și elocvent, în acest an, ca și în precedenții!)

chinezilor, rușilor, turcilor: principiul care v-a călăuzit, în descoperirea “spațiilor/multispațialității Smarandache”? V-aș rămâne adânc recunoscător! Și sunt convins că nu numai eu...

Florentin Smarandache

Explicația este simplă. Multe teorii și descoperiri pleacă, în fond, de la observații triviale. Privind multispațialitatea, am observat că în lumea reală nu avem de-a face cu spații pure, ca în matematică (spații Banach, spații Hilbert, geometrii Finsler, geometrii ne-euclidiene, etc.), ci cu o combinație de tot felul de spații. Și-atunci m-am gândit la multispații înzestrate, evident, cu multistructuri.

Eram în clasa a noua la liceu, în Craiova, când învățam axiomatizarea geometriei euclidiene. Mergeam pe atunci la olimpiadele școlare de matematică. M-am întrebat, dacă am uni un model geometric în care o axiomă este invalidată, cu un alt model geometric în care aceea axiomă este validă? Ce hibrid ar rezulta?

Dar, aceasta multispațializare, se poate efectua în orice domeniu: și l-am aplicat în multistructurile algebrice, în logica multivalentă, în generalizarea dialecticii lui Hegel la neutrosomie (unde, pe lângă combinarea noțiunilor opuse se adaugau și cele neutre), în fizica cuantică (privind nemateria), etc.

Adrian Botez

Sunteți un admirator necondiționat al bancurilor/zicalelor valahilor (obsevați, vă rog, cum mă manifest, din nou, ca fiind “de rit vechi”: nu spun ”fan”, ci “admirator”!). Ați scos cinci tomuri, având drept conținut BANCURILE ROMÂNILOR (...ați scos, de fapt, o serie de antologii ale bancului românesc - .premieră absolută, operă a unui roman... DIN AMERICA! - ...noi, cei ditre fruntariile, de azi, ale României, ce să zicem? – ...zicem, firește: BOGDAPROSTE! - și ne rușinăm, cred, pentru prezbitismul nostrum congenital, care, mereu, ne împiedică să vedem valorile naționale, care stau și plâng sub nasul nostru, nebăgate în seamă de noi, “beneficiarii” lor!!!).

... Ce are umorul sapiențial românesc atât de atractiv, și de ce, oare, are - dacă are? Prin ce dă el “de gândit” – dacă dă?

Florentin Smarandache

Folclorul umoristic îmi este o recreație de la știință. Este și o terapie contra izolării (fizice și psihice) a exilatului în limba lui într-un teritoriu străin. Bancurile îți ridică starea de dispoziție. Când sunt trist, deschid la întâmplare un tom de bancuri, și m-apucă râsul... Așa mă calmez.

Adrian Botez

Care sunt zonele de inovație ale Duhului uman, azi? Depinde de inovatori, depinde de Duhul Epocii? Există, azi, și inovatori care nu sunt interesați de Duhul Epocii, tot așa cum mă întreb dacă mai există, azi, cum existau în Renaștere, vizionari care-și depășesc, cu veacuri, utilitarismul epocii în care trăiesc și viețuiesc? Domnia voastră sunteți impregnate de Duhul Epocii, sau vă mână interse non-utilitariste? Chiar așa: e bine, în zilele noastre, să

fii utilitarist-pragmatic, negustor de gândire inovatoare - sau vizionar? Sunt trei lucruri destul de diferite, chiar dacă primele două ar sugera, în gândirea de azi, că... nu prea.

Având în vedere că o parte însemnată, dintre cei ce formează publicul cititor al revistei CONTRAATAC, este formată din elevi de liceu – răspunsurile la aceste întrebări ar oferi, cred eu, soluții existențiale și morale, unora dintre tinerii de azi. De aceea, aștept cu deosebit interes, acest răspuns – cu același interes, de fapt, cu care am așteptat (și nicio clipă nu mi-ați înșelat așteptările!) și celelalte răspunsuri!

Florentin Smarandache

Nu am fost niciodată utilitarist. Nu m-a preocupat decât creația și - bineînțeles - locul de muncă pentru supraviețuire fizică, mai ales când te afli singur printre străini.

Nu m-am simțit impregnat de duhul epocii; dimpotrivă am fost, parcă fără voia mea!, în contradicție mereu cu epoca în care am trăit. Este mai greu, dar mai poetic să mergi în contra-timp... Întotdeauna aș fi dorit să fiu... acolo unde nu eram! Și să fac... ceea ce nu se putea!

Vizionar... în știință și literatură mi-aș fi dorit... M-a preocupat generalizarea rezultatelor științifice și deschiderea de noi domenii de cercetare care să aibă aplicații practice. Așa s-au născut viziunile mele tehnice și filozofice: Teoria DSm și neutrosoficele. Apoi, care ar fi noile genuri de creații literar-artistice? Tot ca posibile viziuni. De unde s-au născut experimentele-mi literare pe care le-ați enumerat.

Adrian Botez

Și, acum, firește, întrebarea ritualică, de final, din fiecare număr al revistei noastre!

Vă rog, cu smerenie, și pe domnia voastră (ca și pe toți cei intervievați de mine, în numerele anterioare ale revistei), să ne spuneți: care vă sunt opiniile, față nu doar de revista CONTRAATAC, ca realitate existențială modulară - ci și față de existența ei, pe lumea asta? Merită, oare, ea, să mai existe/reziste, în climatul dominant non-spiritual actual? Este ea, oare, reprezentativă, pentru ceva, din/în aceste vremuri ale dominației mondiale plutocratice - și dacă da – ce are ea, anume, reprezentativ? Și dacă nu – ce AR TREBUI să aibă o revistă, pentru a fi/rămâne și onorabilă, și să devină și reprezentativă? -

Florentin Smarandache: *Ceas de taifas*

și dacă o revistă de azi mai poate spera la o anume reprezentativitate demnă/onorabilă, iar nu să fie obligată la una strict calată pe... rating?!

... Cu, mereu, aceeași admirativă prețuire – etern recunoascător și adânc mulțumitor, pentru acest interviu foarte... viu! Cu un om teribil de viu, nu doar asmuțit atroce, peste meridianele și paralele Terre!

Iată, o ultimă întrebare (de data asta, promit, solemn, să fie una... finală! – fără niciun “supliment interogativ!”), pentru care îmi cer iertăciune!

Florentin Smarandache

Desigur, merită să existe revista „Contraatac”, ca și alte reviste literare sau politice independente, ca o contra-balanță la adresa celor care încearcă să monopolizeze cultura și politica românească în prezent – și în mod ironic chiar cu bani de la buget! Să se audă și alte voci, nu doar cele manipulate de la centru, sau aservite unor interese neromânești.

Revista este semnificativă prin curajul opiniilor ei, prin puterea ei de a înfrunta corupția și promiscuitatea socială actuală.

În privința „raiting”-ul... nu se știe dacă acesta este corect, sau numai fabricat pentru a impune pe unii și a-i dărâma pe alții...

Adrian Botez

Oare aceste meridiane și paralele vor mai însemna ceva, pentru omenirea terestră, în foarte din scurt-viitoare vremi? – dacă omul se mișcă, azi, cu atâta dezinvoltură și frenezie, imperială și tiranică, peste capul smerit al acestor meridiane și paralele? Dar... omul chiar are, oare, un folos real, din depășirea misterului spațial, sau, cum zicea și propunea maghiaro-evreul Karinty Frigyes, e mai de folos Duhului uman (sau: UNOR Duhuri umane!) o... „CĂLĂTORIE ÎN JURUL CRANIULUI MEU”?

Florentin Smarandache

Desigur, pe viitor omenirea va fi preocupată de călătoriile pe alte planete, sau în alte sisteme solare. Așa cum traversarea Atlanticului de către Columbus (1492) până în

Bahamas, sau de către Magellan trecând prin strâmtoarea care-i poartă numele, lângă Țara de Foc, în 1520, acum o jumătate de mileniu constituiau ceva nemaipomenit, astăzi călătoriile pe Terra încep să devină banale, la îndemâna oricui.

Pentru mine, ele constituie o revitalizare a altor culturi în sufletul meu, o încărcare a bateriilor spirituale cu noi posibilități de creație. Și, cel mai mult, procesul de a fi în permanentă învățare.

Fiindcă, vizitând, traiesc intens.

Discut cu oamenii de pe stradă despre viață în general (și-mi notez în carnețel). Aspectul culinar mă preocupă. Arhitectura clădirilor. Magazinele.

În afara obiectivelor turistice.

Apoi, compar acest „modus vivendi” de la un popor la altul.

Adrian Botez

Mulțumiri, cu toată dragostea, reluate! Îmi respect, cu sfințenie, promisiunea! - și faptul că nu vă pun a 10-a întrebare, fie (cu acordul domniei voastre, firește!) ca să rămână semnul unei viitoare disponibilități, deosebit de amabile (din partea domniei voastre, firește!), de autentică și atât de onorantă (pentru mine!) prietenie, de a ne continua dialogul, pe aceleași coordonate, întru marea actualizare a ideilor fascinante ale omului/umanității – în viitoare, posibile (cine mai știe, nu-i așa?) numere, ale prezentei reviste!

NeAdaptarea la Lume

Cora-Eliana Teodoru

Cora-Eliana Teodoru

Felicitari, domnule Smarandache pentru Premiul New Mexico și Arizona în Matematică și Știință câștigat pentru doi ani la rând (2011 – 2012)! Cum vă simțiți în această postură?

Florentin Smarandache

Obișnuit. Îmi continui activitatea.

Cora-Eliana Teodoru

Ce reacție ați avut când ați fost propus pentru Premiul Nobel pentru Literatura?

Florentin Smarandache

Este o surpriză pentru mulți ca un matematician să fie propus pentru un premiu literar.

Dar eu am scris și cărți literare (un roman, un volum de proză scurtă, două volume de teatru, un volum de traduceri, și multe volume de poeme și eseuri). În special am făcut literatură experimentală.

În ultima perioadă îmi scriu memoriile de călătorii pe la diverse conferințe internaționale, însă vizitând și obiective culturale din țările respective.

M-am gândit chiar la un nou gen literar-artistic “fotojurnal instantaneu”, adaptat cititorului (dar și scriitorului!) contemporan grăbit, când notările sunt lapidare, la locul vizitei (pentru ca impresiile să fie “calde”), brute, însoțite de suficiente fotografii (fiindcă pe lângă imagini se vor citi măcar câteva rânduri explicative de către oamenii care azi nu mai au timp de lecturi...).

Cora-Eliana Teodoru

Mi se pare o mare nedreptate că nu ați câștigat un Premiu Nobel pentru Matematică, Fizică sau Informatică, având în vedere realizările dumneavoastră remarcabile în aceste domenii. Dumneavoastră ce sentimente aveți în legătură cu acest fapt?

Florentin Smarandache

Există Premiul Nobel doar pentru Fizică, nu pentru Matematică sau Informatică. Se zice că Alfred Nobel ar fi suspectat că soția sa îl înșela cu un matematician, și-atunci nu a acordat acest premiu și la matematică.

Cora-Eliana Teodoru

Nici arta nu a fost un domeniu ignorat. S-ar putea spune din titlul cărții “Outer – art : Experimentation in Paintings, Drawings, Drafts, Computer Design Collages, Photos” (“În-afara artei : Experimente în Pictură, Desen, Schițe, Colaje pe computer, Fotografii”), dar și din alte lucrări (“Non – poeme”; “Non - nuvelă”) că sunteți un rebel. Această carte este un protest împotriva artei moderne, unde orice poate fi numit... artă.

Chiar sunteți un rebel, sau pur și simplu ați reușit, altfel, să aduceți atâtea inovații, într-o atât de mare diversitate de domenii?

Florentin Smarandache

Am vrut să gândesc diferit și, în consecință, să creez diferit.

Florentin Smarandache: Ceas de taifas

Nu are rost să-i imiți pe alții. Pe urmă, folosind un stil, mă plictiseam de el și încercam alt stil. Mi-a plăcut diversitatea...

Dacă mă împotmoleam în vreo teoremă ori demonstrație, simțeam nevoia „să respir alt aer”, să fac o pauză activă abordând alt domeniu.

Cora-Eliana Teodoru

S-a vorbit despre “neadaptarea la lume” a lui Florentin Smarandache... Totuși ați trăit și creat cât pentru șapte vieți, ați avut de surmontat bariere incredibile, ați suferit traume cumplite și cu toate acestea, le-ați depășit pe toate, ba mai mult, ați îmbogățit cultura autohtonă și universală cu numeroase opere din cele mai variate domenii.

“Neadaptarea la lume” a fost poate crearea unei noi lumi?

Florentin Smarandache

Suferința te îmbogățește spiritual (în privința creației afective), te întărește psihic. Trebuie să te obișnuiești cu... neobișnuitul.

Cora-Eliana Teodoru

Într-un fel chiar ați creat o lume nouă, prin teoriile, descoperirile extraordinare, cât și prin negarea și astfel reinventarea anumitor domenii. Cum a luat naștere “Lumea lui Non” (“Non-poeme”, “Non - nuvele”, “Aut - artă”), și cum a apărut “Lumea revoluționară a descoperirilor, a teoriilor”?

Florentin Smarandache

Am încercat să creez „pe dos” (ca în paradoxism), începând prin luarea în răspăr a clișeele lingvistice românești [Legi de compoziție internă. Poeme cu... probleme!, 1982] iar, când profesam în Maroc, și franțuzești. Așa s-au născut volumele de avangardă *Le sens du non sens* [Sensul nonsensului] și *Anti-chambres et anti-poésies*, ou *bizareries* [Anticamere și anti-poezii, sau bizarrerii], 1983-1984. Iar, când am emigrat în America, *Nonpoems* [Nonpoeme] – experimente cât mai... ciudate, excentrice.

Cora-Eliana Teodoru

Cine este omul Florentin Smarandache?

Ce pasiuni aveți, pasiuni mai domestice sau mai “active”? Pasiuni simple în care se regăsește orice om, sau pasiuni pe măsura titlurilor și premiilor acumulate?

Florentin Smarandache

Îmi place fotbalul. Eram mare chibiț al Universității Craiova, care acum văd că a fost ștearsă pe nedrept din campionat! Până și sportul s-a degradat numai la bani...

Apoi, îmi place să călătoresc, să vizitez locuri cât mai exotice, să scriu despre ele, să mă documentez – ca o odihnă activă. Și să ascult muzică în mașina, la drum întins pe autostradă, și să meditez... Atunci îmi vin idei pe care le dezvolt mai târziu.

Cora-Eliana Teodoru

Ați fost sponsorizat de NASA în 2004 și de NATO în 2005, de Universitatea Berkeley în 2003, am mai vorbit de realizările dumneavoastră, fără a avea pretenția de a le enumera pe toate.

Sunteți o persoană foarte ocupată, mai este loc de o viață personală? Lubiți, aveți pe cineva special în viața dumneavoastră?

Florentin Smarandache

Viața personală o împletesc cu viața profesională. Ca o relaxare de la cercetare, culeg folclor (în special bancuri) ca să mă amuz, sau privesc la televizor Mysteries {Mistere}.

Cora-Eliana Teodoru

Ați trăit o copilărie pastorală, frumoasă, în prezent aveți animale de casă? Sunteți un iubitor de animale?

Florentin Smarandache

Mi-am trăit copilăria la țară, având în gospodăria părinților animale, păsări. Permanent țineam la Bălcești câini mici de rasă, și pisici, cu care mă jucam de copil. Un cățel alburii, Felix, mă urma și la Olteț la scăldat, și pe izlaz, și prin pădure când mergeam. Era el bucuros, și dădea din coadă, se gudura.

Florentin Smarandache: *Ceas de taifas*

Umblam desculț de plăcere prin praful călduț al drumului ce ducea la Olteț și mă bălăceam în apa mereu turbure a râului... Cu prietenii de joacă făceam campionate de fotbal de masă (cu nasturi ori cu monezi), ori de tenis cu piciorul...

Cora-Eliana Teodoru

Ce vă doriți pentru viitor? Ce vă propuneți pentru, următorii..., să zicem, cinci ani?

Florentin Smarandache

Să fac cercetări și să scriu lucrări într-un domeniu în care nu am mai lucrat până acum... din curiozitate.

Cora-Eliana Teodoru

Vă mulțumesc mult pentru onoarea deosebită de a-mi acorda acest interviu! Vă doresc din suflet numai bucurii și știu că ne veți surprinde și face mândri ca suntem români prin viitoarele realizări din atât de variatele domenii în care activați!

07 decembrie 2012

Neutrosificarea

Crenguța Vișinescu

Crenguța Vișinescu

Vă prețuiți mai mult ca matematician – inventator de concepte matematice, sau ca scriitor și artist?

Florentin Smarandache

Acord mai multă importanță lucrărilor mele științifice. Literatura și arta îmi țin loc de relaxare și de experiment. Literatura și arta îmi completează creația științifică.

Crenguța Vișinescu

Știu că ați publicat 190 de cărți, un număr record. Iar în 2011 ați fost nominalizat la Premiul Nobel în Literatură. Ce a însemnat acest lucru?

Florentin Smarandache

Nominalizarea Nobel m-a încurajat să-mi continui seria fotojurnalelor cultural-științifice, fiindcă literatura o cam abandonasem – preocupat în special cu cercetări de matematică aplicată, îmbinate cu fizică și filozofie practică. Frecvent călătoresc, și scriu ce văd, ce aud, despre ce citesc, cu cine mă întâlnesc (în special pe la conferințe internaționale și evenimente culturale). Cam jumătate dintre cărțile publicate sunt de știință, iar cealaltă jumătate sunt de literatură și artă.

Crenguța Vișinescu

Ce credeți că este mai important în secolul XXI? Frumusețea, estetica matematicii și aplicațiile ei în domenii noi ale cunoașterii (cum ar fi înțelegerea artei), sau aplicațiile matematicii în știință și tehnologie?

Florentin Smarandache

Frumusețea femeii aș zice, și aplicabilitatea (nu estetica) matematicii în știință și tehnologie. De asemenea transdisciplinaritatea. Eu am introdus multispațiul și

multistructura în câteva domenii. M-am gândit că Teoria Mării Unificări din fizică nu poate fi efectuată decât într-un multispațiu înzestrat cu o multistructură.

Crenguța Vișinescu

Considerați că există o limită a gândirii, să zicem logico-matematice, peste care inteligența artificială nu va putea niciodată să treacă?

Florentin Smarandache

Inteligența Artificială tinde asimptotic spre imitarea inteligenței umane. Gândirea în general este infinită. Știința este infinită. Arta este infinită. Și creația la fel. Mereu procedee noi, stiluri noi. Apoi combinații ale acestora. Și tot așa: noi descoperiri, noi invenții.

Crenguța Vișinescu

Solomon Marcus spunea că „a fi poet înseamnă a fi în stare să vezi într-o frunză toate frunzele, într-un copac toți copacii lumii”. Ce vede matematicianul într-o simplă și banală cifră?

Florentin Smarandache

Depinde de matematician. Se poate vedea și invers, sintetic: în toate frunzele la un loc, frunza esențială; în toți copacii la un loc, copacul esențial.

Eu am scris și-un articol, intitulat “În Imperiul Numerelor”. Deci, într-o simplă cifră poți vedea un spațiu magic al tuturor cifrelor.

Crenguța Vișinescu

Care este componenta ludică din matematică – apropo de geometriile Smarandache și structurile algebrice Smarandache?

Florentin Smarandache

Combinatorica, un domeniu solid stabilit, este partea ludică a matematicii. Geometriile mele se bazează, așa cum ați intuit, pe combinarea de spații euclidiene și neeuclidiene într-un spațiu hibrid.

Iar structurile algebrice, pe care le-am introdus, pe studierea de „insule” de structuri puternice incluse în structuri mai slabe; dar și reciproc: structuri slabe incluse în structuri mai puternice. Apoi lanțuri de astfel de structuri incluse una în alta.

Crenguța Vișinescu

Ați încercat să imprimați literaturii frumusețea matematicii, sau mai degrabă invers?

Florentin Smarandache

Am încercat să introduc noi genuri literar-artistice, folosind procedee științifice. Iată cum le descrie Dr. Geo Stroe, Președintele Academiei DacoRomâne, în recomandarea pe care mi-a făcut-o:

„Noi tipuri de poezie cu formă fixă, precum: Distihul Paradoxist, Distihul Tautologic, Distihul Dualist, Terțianul Paradoxist, Terțianul Tautologic, Catrenul Paradoxist, Catrenul Tautologic, Poemul Fractal, Non-Poemele (1990) și alte experimente poetice avangardiste dincolo de limitele poeziei în “Encyclopoetria (Totul este Poezie și Nimic nu este Poezie)” (2006);

Noi tipuri de povestire, precum: Povestirea Silogistică, Povestirea Circulară (“Poveste Infinită”, 1997);

Noi tipuri de dramă, precum: Drama Neutrosofică, Drama Sofistică, Drama Combinatorică (o dramă ale cărei scene sunt permutate și combinate în atât de multe moduri încât produc peste un miliard de miliarde de diferite drame! (“Upside-Down World” / “O lume întoarsă pe dos”, 1993);

și Noi tipuri de genuri science fiction în proză;

Experimente lingvistico-literare în volumele: “Florentin’s Lexicon” (2008), interpretând, în sens contrar, clișeele de limbă, omonimele etc.. [“Dacă ceva poate să o ia razna, pasează-l altcuiva (Florentin’s Laws / Legile lui Florentin)”]; “Dictatorul a ridicat starea de urgență cu o macara (Florentin’s Clichés / Clișeele lui Florentin)”]; “Trimite-mi un... e-male (Florentin’s Homonyms / Omonimele lui Florentin)”]; etc.].

De asemenea, a realizat o combinație de poezie foarte scurtă, artă și știință în volumele “Lyriphoto(n)s / At Mind’s Infinite Speed” // “Lirifotoni / La viteza infinită a minții” (2009), and “Aph(l)orisms in Unistiches” (2008). Un alt experiment literar este cartea sa olografă (carte publicată cu scris de mână integral!): “oUTER-aRT, Vol. 5”, 2006: <http://fs.gallup.unm.edu/Outer-Art5.pdf>.

Drama sa antidictatorială, “Țara animalelor”, piesă fără cuvinte!, a fost reprezentată la Festivalul Internațional al Teatrelor Studențești, Casablanca (Morocco), 1-21 Septembrie, 1995, a fost pusă în scenă de trei ori de către Teatrul Thespis (producător: Diogene V. Bihoi) și a primit Premiul Special al Juriului;

Aceste cărți pot fi descărcate de pe site-ul: <http://fs.gallup.unm.edu/eBooks-otherformats.htm>.”

Iar invers, am încercat folosirea paradoxismului literar în științe. Paradoxismul este un current literar pe care l-am inițiat prin anii 1980 în România, și se bazează pe folosirea

excesivă de procedee contradictorii (antiteze, antinomii, oximoroni, paradoxuri, etc.) în creația literară.

Ei bine, inspirat din literatură am aplicat aceleași procedee paradoxiste în diverse domenii științifice la nivel internațional:

- filozofie (neutrosafia, care-i o generalizare a dialecticii hegeliene);
- logici moderne (logica neutrosifică - o generalizare a logicii fuzzy intuiționiste);
- teoria mulțimii (mulțimea neutrosifică - o generalizare a mulțimii fuzzy intuiționiste);
- fuziunea informației (vezi Teoria Dezert-Smarandache);
- fizică cuantică (vezi “nemateria”, paradoxurile cuantice Sorites); etc.

Crenguța Vișinescu

Nemateria este un concept definit și sistematizat de dumneavoastră.

Pe mine mă duce cu gândul la necuvintele lui Nichita Stănescu... Oare există în plan metafizic o astfel de legătură?

Florentin Smarandache

Nemateria este entitate fizică reală, spre deosebire de neparticula lui Howard Georgi care, deocamdată, este doar o speculație; așteptăm să vedem ce zic experimentele. Exemple de nematerie: pionium, positronium, helium antiprotonic, protonium, muonium, etc.

Nemateria este o stare între materie și antimaterie. Necuvintele lui Nichita ar trebuie să fie noțiuni între cuvinte (-le potrivite ale lui Arghezi) și anticuvinte (-le nepotrivite). Deci, nemateria este valabilă în fizică, în timp ce necuvintele sunt valabile în metafizică și metaforică.

Crenguța Vișinescu

Lucreți în prezent în cercetare la Universitatea de Tehnologie Guangdong, din orașul Guangzhou, China. Descrieți-ne activitatea dumneavoastră.

Florentin Smarandache

Am fost invitat să fac cercetare științifică în China pe durata întregii veri a anului 2012. Fiind obișnuit să locuiesc și lucrez perioade lungi prin diverse țări străine (Maroc, Turcia, Statele Unite, Franța), am acceptat și această ofertă ca o nouă „aventură științifică” - mai ales că-n China fusesem deja de două ori: în 2002 la Congresul Internațional al Matematicienilor (în Beijing), și în vacanța de iarnă (decembrie 2011 – ianuarie 2012) într-un turneu științific la diverse universități și institute de cercetări din Beijing, Xi'an, și Shanghai. Cercetarea pe care o fac se referă la aplicarea Extenicii în rezolvarea problemelor conflictuale. Am fost sponsorizat de Universitatea de Tehnologie Guangdong. Lucrez împreună cu profesorii Cai Wen [se citește Țai Uen] – fondatorul Extenicii în anul 1983, Yang Chunyan – directoarea Institutului de Extenică și Metode Inovative, și Weihua Li. Eram familiarizat cu idei filozofice antice chineze (Lao Tzu, San Tzu, Confucius) fiindcă studiasem „neutrosificarea” Analectelor lui Confucius, *Artele Războiului* de Sun Tzu, sau *Tao Te Ching* de Lao Tzu [se citește Lao Țî], și *I Ching* (*Cartea Schimbărilor*) de Wen-wang. Prin neutrosificare se înțelege o triplă hermeneutică: interpretarea pozitivă, negativă, și neutră a unei entități (o idee, o teorie).

Studiem metode de transformare a unei probleme contradictorii (care nu poate fi rezolvată cu un aparat matematic) într-o problemă necontradictorie (care poate fi rezolvată matematic). A avut loc și o conferință electronică internațională dedicată aplicabilității neutrosofiei în fizică.

Crenguța Vișinescu

Căderea teoriei relativității (susținută de dumneavoastră din 1972) ar putea avea consecințe majore asupra fizicii moderne, poate o va revoluționa. Un nou domeniu va trebui explorat: fizica superluminală. Ce este fizica superluminală?

Florentin Smarandache

Fizica Superluminală (ori Supraluminală) se referă la studierea comportamentului legilor, teoriilor, și noțiunilor fizice la viteze mai mari decât viteza luminii. Eu susținusem ideea vitezelor superluminale de când învățasem la liceu despre Teoria Relativității. Considerasem nu numai existența unor particule care în mișcare depășesc viteza luminii, dar chiar și faptul că lumina în sisteme de referință diferite are viteze diferite. Am publicat

și o carte în 1982, pe când funcționam ca profesor de matematică în Maroc, emițând o ipoteză superluminală (criticată, bineînțeles, de Enciclopedia de Fizică), și-am dezvoltat o Teorie Absolută a Relativității, opusă celei a lui Einstein, prin care eliminam numeroasele paradoxuri relativiste – paradoxuri ce fac o teorie inconsistentă...

Crenguța Vișinescu

În „spațiul” infinitului, partea e uneori tot atât de bogată ca și întregul. Acest raționament ne poate face să suportăm mai ușor ideea de singurătate, ideea de moarte?

Florentin Smarandache

Partea poate fi și mai bogată ca întregul. Prin asamblarea ei în întreg, partea se uniformizează (dezindividualizează). Viața este un punct luminos pe spirala timpului, iar moartea poate fi privită ca o proiecție în infinit.

Nu trăim singuri, ci cu noi înșine. Oamenii fără pasiuni sunt oameni goi... Dacă avem preocupări, ne putem fi suficienți nouă înșine.

Republica Paradoxistă

Eugen Evu

Florentin Smarandache

Eugen Evu este un mare lingvist, cu un talen ieșit din comun; un geniu al întorsăturii cuvintelor și sensurilor. Sintagmele sale uimesc prin sclipitura ideilor. De pildă, mi-aduc aminte despre „dentiști” și... „iredentiști”...

Eugen Evu

Cred că vrei să spui nu ieșit din comun, ci ieșit din comunism și neintrat în consumism”!

Mulțumesc, sunt imun laudelor /slavă partidelor și-n veci tuturor. Dar de confrăți ca domnia-ta nu mă tem nici când fac daruri. E drept că nu mi le faci, dar pentru că nu uiți că exist – tot e ceva! Știi că te prețuiesc constant și cuvenit. Te prind în „A doua carte a

întâlnirilor” – o trăznaie de efect pentru exigenți exegeți geți-begeți ca matale... Cel puțin primul volum s-a epuizat și lansat la Londra, premiat în Italia, dăruit pe aici în temeiul reflexului multi-condiționat al cititorului fără bani.

Apropos – aici a apărut o categorie originală pentru media, cititorul de titluri. Îți propun să pledezi o Republică Paradoxistă RRRRRomania.

Florentin Smarandache

M-ar interesa dacă scrieți și despre situația actuală: e lumea fericită sau nu?

Eugen Evu

Maestre, ca matematician și fizician ce sunteți, știți că omenirea trăiește într-un continuum acum spațiu – timp. Situația e ceva între Beckett (așteptându-l pe Godotescu), Ionescu – Hurmuz – Caragiale și ar fi sănătos să fie mai smarandacică. Actualizați este titlul impropriu radio București: Radio România actualități. Ca și cum există mai multe și chiar există: câte entități indivizi, atâtea actualități. Trăiască trecutul! Înaintăm spre moarte cu spatele cum zise careva. Jos cei de sus, sus cei de jos și

viceversa! Sigur că scriu despre situația actuală. Îți atașez câteva texte măcar așa – ceva de dulce.

Florentin Smarandache

Aștept ceva contradictoriu, cu multe antiteze, pentru următoarea antologie paradoxistă. În ultimul timp nu prea m-am ocupat de literatură, cu doar de creații științifice.

Eugen Evu

Maestre, contradictorie e însăși ființa noastră și se pare că avem reminiscențe – sau rezerve arhetipice (!) – de ingineri căzuți. Ai auzit că vine planeta Eris pe-acasă în 2012? Dar până atunci tot mai sper să vii pe acasă și tare aș fi bucuros să mă sponsorizezi să mai editez câte ceva!

2008

Pe Valea Oltețului

Alex Cetățeanu

Alex Cetățeanu

Stimate domnule profesor, vă rog să primiți calde salutări din Montreal ! Sunteți bine, în formă ? Și eu.

Numele dumneavoastră este cunoscut atât printre olteni, cât și printre americani, chinezi, ruși, nemți, francezi, greci, italieni, sârbi, indieni și mulți alții. Cu cei care nu au auzit de dumneavoastră, nu stau de vorbă. Nici nu vă întreb cum de ați devenit atât de cunoscut pe planetă. Ați primit Medalia de Aur de la Academia de Științe Telesio-Galilei din Anglia în anul 2010, Premiul Statului New Mexico la categoria Știință și Matematică în 2011, Premiul Academiei Române pentru Științe Tehnice în 2011, Doctor Honoris Causa la Universitatea Jiaotong din Beijing (China) în 2011, iar Ipoteza Smarandache din 1972 care

afirmă că nu există o barieră a vitezei în univers a fost parțial demonstrată experimental de către cercetătorii de la CERN în toamna anului 2011, când s-a arătat că neutrinii se deplasează cu o viteză supraluminală. Dușmanii și invidioșii (dar și admiratorii) au aflat deja destule despre dumneavoastră din multele interviuri pe care le-ați dat – două publicate și în revista Destine Literare. Acum, eu vreau să vă pun alt fel de întrebări, dar nu știu cu ce să încep... Gata, am găsit !

V-ați scăldat în Cerna și în Olteț ?

Florentin Smarandache

Toată vara, când eram copil, mă bălăceam în apă. Ne scăldam, colegii de clasă sau prietenii de pe aceeași stradă (cea care ducea la Stadion) în Olteț la locul numit „Râpă” (un mal abrupt, unde ne dădeam întâlnire) și la confluența Cernei cu Oltețul. Ultimul era admirabil pentru că distingeam două curenți de apă care se împreunau: unul cald și altul rece. Interviul cu Dvs. este deosebit de celelalte, fiindcă ați copilărit în zona mea, deci cunoașteți obiceiurile din Valea Oltețului.

Alex Cetățeanu

Așa este și mă bucur că am respirat același aer cu marele Florentin Smarandache ! Știți ce e aia...« burta vacii » ?

Florentin Smarandache

Uite că nu știi la ce vă referiți! Mi-e îmi plăcea ciorba de burtă, fierbinte, acrișoară, cum o făcea mama pe aragaz.

Alex Cetățeanu

V-am prins...! Poate că numai pe valea Peșenii se numea așa. Numeam ”burta vacii” nisipul rămas ca niște mici maluri după ce se retrăgeau apele, pe care îl băteam cu picioarele desculțe, până ce începea parcă să tremure, să vibreze. Ce ne amuza ! Dar sa revin la întrebări...serioase. Ați prins fâțe ? Dar baboi ?

Florentin Smarandache

Am prins prin mâlul apei nisiparnițe, care ne înțepau la degete.

Florentin Smarandache: Ceas de taifas

Am prins baboi cu mâna pe la răgălii, unde se întâmpla să ne cadă în mână și câte o broască, sau mai rău un șarpe de apă... Și-atunci ne speriam. Dar pescuiam și cu plasa, în special la confluența râurilor.

Nisiparnițele mici le frigeam cu untură și întingeam pâinea în tigaie și mâncam.

Alex Cetățeanu

Interesant, așa făceam și noi – dar le mai numeam și fâțe. Vă plăcea să vă duceți pe deal ?

Florentin Smarandache

Ne duceam pe Dealul Craiovei după mure prin „Rugii Popii” (așa se numeau). Găseam și fragi sălbatici.

Dealurile erau pline cu vii de struguri. Am locuit într-o zonă viticolă. Toamna, după culesul viilor, mă duceam cu amicul de clasă, Chesa, în via altoită a lu’ Lisandru sau via Lintei și mai găseam struguri sau boabe rămase. Strugurii altoiți erau atunci o delicatete pentru noi, fiindcă în viile obișnuite aveam numai novă, oloagă, sau berbecel.

Alex Cetățeanu

De ”oloagă” și ”berbecel” nu îmi aduc aminte. Pe dealurile care ”curg” de la Vâlcea spre Drăgășani, la Amărăști, aveam ca struguri nealtoiți fraga și tera. Apoi mai era și un soi numit ”o mie una” – nici acum nu știu care era diferența. Ați mers desculți ?

Florentin Smarandache

Mereu. Pentru plăcerea de a-ți afunda picioarele în pulberea fină a drumului ce ducea de la Stadion la Râpă. Și astăzi, când mă întorc acasă, îmi reiau obiceiurile copilăriei. Apoi, umblatul desculți este sănătos prin contactul direct cu natura și prin masarea tălpilor picioarelor. Conform acupuncturii orientale în tălpile picioarelor sunt terminali ai unor nervi reprezentând diverse organe, și aceștia trebuie excitați, înviați.

Apropo de fotbal, aveam și o echipă, numită, țărănesc așa zice, „Tractorul Bălcești”, la care eram mare chibiț. Jucau pe teren colegi sau prieteni de-ai mei: Sabin al lui Ghiu, Pleșa, Cireasă, al lui Burlan, Mimi Piciu, Nea Sandi, iar portar era Titi al lui Bonea.

Mi-amintesc cum stăteam pe-un maidan și făceam galerie, iar Puica lu' Uliu, o vecină, striga în gura mare: Hai Tractoru'! Hai bă!

Tractorul se mai împotmolea el, dar o lua iar din loc. Jucau cu celelalte echipe „agricole” din Irimești, Lădești, Măciuca...

Alex Cetățeanu

Ce nume dragi mie ați amintit ! De la Măciuca la Amărăști nu trebuiau străbătute decât doua sate – Crețeni si Nemoiu. Ați avut capre, oi, vaci, pisici și căței prieteni ?

Florentin Smarandache

Am avut capre, care fătau înainte de Paști, și tăiam câte un ied de Paști (Nea Sabin al lu' Lupu taia capre și porci prin comună), și făcea mama drob de ficat. Am avut și vaci când eram mic, dar deveniseră greu de dus la păscut. Caprele erau mai economicoase, mai ales că se înțeleseră oamenii în sat să le dea în păzală. La început făceau cu rândul, o zi un om, o zi altul cu toate caprele satului pe izlaz. Apoi s-a găsit o femeie, Țața Lența lu' Savu, care lua caprele dimineața și le aducea seara.

Florentin Smarandache: Ceas de taifas

Pisici și câini permanent. Când erau în călduri, era nuntă prin curte de câini, sau miorlăituri și svârcoliri de mârłani. Făta când cățeaua când pisica! Cățeii erau plini de purici și dădeam cu dedeteu pe ei. Și pisica își ascundea pisicuții prin fânărie. Când se măreau, îi dădeam pe toți la lume în sat.

Ultimii câini pe care mi-i aduc aminte, Felix și Lușa, mergeau după noi un kilometru sau doi până la Olteț. Ne-mpiedecam de ei pe cărare... Animale credincioase, bucuroase. Te recunoșteau și dacă veneai rar acasă, la câțiva ani (cum plecasem eu în lumea largă!).

Vremuri pastorale, frumoase... trecute...

Alex Cetățeanu

Așa este. Ați fost după bureți iuți, văcăruși, creițe și bivolani?

Florentin Smarandache

Am fost după mânătărgi prin pădure, iar din izlaz culegeam macriș acru și-l mâncam. Din bălțile Oltețului alegeam cu o strecurătoare lintea, pe care o amestecam cu mălai și o

Florentin Smarandache: Ceaș de taifas

dădeam la rațe – hălăpăiau rațele lacome până se umflau! Din terenul cu porumbi pe care-l avea familia mea în Valea Oltețului, după ce mă răcoream la apă, culegeam buruieni pentru porc. În fiecare an creșteam un porc mare, rasa Marele Alb (adică mai multă pecie decât grăsime) pe care-l tăiam de Crăciun, îl puneam la afumat în vatră, iar pecia și trandafirii le băgam la găleata cu untură... și ne ținea tot anul cu carne.

Alex Cetățeanu

Ați furat vreodată ouă să le duceți la «cooperativă» ?

Florentin Smarandache

Nu era CAP-ul lângă mine, ci în jos, spre Oteteliș. Dar, când mergeam la Zătreni la mamare și tata-mare din partea mamei, jucându-mă cu verișorii prin livadă și prin iarba care ne trecea de genunchi găseam ouă de la găinile colectivului.

Alex Cetățeanu

V-a bătut vreodată învățătorul ?

Florentin Smarandache

Nu. Eram elev silitor, liniștit. Mereu premiant.

Alex Cetățeanu

Ce "prostii" ați făcut pe la Bălcești?

Florentin Smarandache

Aveam „războaie” între noi. Ne băteam „ăi de la vale pe ăi de la deal”... cu pietre, cu nuiele... Dar și la fotbal, jucam „ăi de la vale contra ălor de la deal”... Chiar și la oină, dar mai rar. Oina era, de fapt, mai mult să ne lovim cu mingii mici unii pe alții. Baseball-ul american s-a inspirat din oina românească.

Exista o biserică în centrul Bălceștiului, începută de Popa Turturea, dar neterminată fiindcă regimul de atunci nu i-a dat voie. Abia mai târziu, eram eu licean, alt popă numit Rădulescu a finisat construcția cu bani de la oamenii din comună – la care și familia mea a contribuit. Acolo ne jucam „De-a Războiul” : ne împărțeam în două armate inamice și ne ascundeam prin bălăriile din afara sau dinăuntru bisericii, ori ne cățărăm pe

ziduri, ne piteam prin unghere... Și care vedea primul un inamic trebuia repede să strige, de exemplu „Pac, Pondoc!” (adică te-am ochit, Pondoc – Pondoc fiind numele unuia dintre inamici -, ești mort, ieși din joc). Aveam toți porecle; erau mai descriptive, mai plastice decât numele din certificatele de naștere... Bigioc, Beca, Geonea, Băsănaș, Piciu, Pondoc, Boros, Dâmbiri, Cost, Cocos, Cârna, Chesa, Țândărică, Birlic, Puiăț, ai lu’ Cioabă, ai lu’ Rusu, ai lu’ Neamțu, ai lu’ Mămăligă, ai lu’ Covrig, ai lu’ Ghivent, etc.

Mai jucam Picioroanga (stăteam culcați sau în fund și unul, în picioare, trebuia să ne lovească cu mingea la cap, mâini sau burtă/spate – nu aveam voie să ne apărăm decât cu picioarele, de unde și denumirea jocului), Lipa (cu pietrele pe scări), Țările (eu mereu îmi alegeam Franța), și Fotbal de Masă (cu nasturi, sau cu monezi).

La Zătreni ne jucam De-a Pitulușul: unul se strângea la ochi iar ceilalți se pitulau prin jur. Cel care trebuia să-i caute pe ceilalți striga: Gata? Gata? / Cine nu e gata / Îl iau cu lopata. / Un, doi, trei / Pleacă lupul după ei!

Și venea să ne găsească. Pe care-l găsea primul, se făcea el „lup”.

Alex Cetățeanu

Fantastic! Simplă, dar frumoasă copilărie ați (am) trăit. Pe la Bulzeștii lui Sorescu ați fost?

Florentin Smarandache

De fiecare dată treceam cu rabla de autobuz, mereu aglomerată, care scotea numai fum și praf, prin Bulzești când mă duceam sau veneam de la Craiova spre Bălcești. Sorescu și menționează într-un volum din „La lilieci”: „Trece rata de Bălcești plină ochi” (citată din memorie).

Alex Cetățeanu

Cât de mult iubiți locurile natale ?

Florentin Smarandache

Enorm... Permanent imaginile de atunci mă urmau prin toate periplurile mele peste mări și țări.

Când ești departe, atunci te simți mai atras de locurile mirifice ale copilăriei.

Alex Cetățeanu

Când v-a venit prima dată ideea de a pleca în lumea largă ?

Florentin Smarandache

După facultate, când încercam să public lucrări ori să prezint lucrări la conferințe internaționale și... bineînțeles nu puteam pleca. Așa erau timpurile...

Alex Cetățeanu

Cântați “M-a făcut mama oltean”? Care variantă, cea făcută de dumneavoastră sau cea clasică?

Florentin Smarandache

Amândouă!

Dar, pentru cei care nu cunosc „Imnul Olteanului-American”, haideți să-l redăm în întregime (de pe coperta ultimă a volumului „Emigrant la Infinit”) pentru cititorii revistei dvs.!

Alex Cetățeanu

Grozav imnul ! Ce vă place sa faceți mai mult în timpul liber (daca aveți) în fascinantul stat al misterelor - New Mexico ?

Florentin Smarandache

Să meditez... Să descoper câte o teoremă nouă, sau să inventez o teorie unificatoare în mai multe domenii.

Alex Cetățeanu

Dacă ar fi să alegeți (când veți ieși la pensie) între o insulă liniștită în Pacific și comuna natală dintre dealurile Olteniei (Bălcești), ce ați alege ?

Florentin Smarandache

Aș alege oamenii mei, tradițiile mele, locurile mele... deși acum s-au cam schimbat: lumea a devenit mai rea, ocupată mai mult de material decât de spiritual...

Este o goană permanentă după bani...

Alex Cetățeanu

Așa este, din nefericire. Iar apele limpezi din râurile magice de odinioară au devenit canale colectoare de gunoaie. Păcat! Ce proiecte literare aveți pentru viitor?

Florentin Smarandache

Îmi doresc să scriu odată Epopeea Bălceștiului meu drag, cu năzbâtiile pe care le făceam ca puștani iar mai târziu ca adolescenți... Mici episoade am așternut pe carnețelul meu; dacă vă interesează, le pot încredința Destinelor Literare, dar sunt în formă olografă.

Alex Cetățeanu

Sigur ca ne interesează. Le așteptăm cu drag, când se va putea, știm cât sunteți de ocupat. Poate când veți preda în China, vara aceasta, veți avea mai mult timp. Noi, cei de la Destine Literare, vă iubim, vă admirăm nespus și vă mulțumim că ați răspuns la întrebările noastre ciudate. Așa, ca între olteni...

Vă dorim mari succese - și în știință și în literatură !

Tehnicizarea netehnicului

Flavia Drăgan

Flavia Drăgan

Despre plecarea din România... Cum ați intrat în conflict cu regimul comunist?

Florentin Smarandache

După absolvirea facultății din Craiova, în 1979, lucram la Întreprinderea de Utilaj Greu ca analist programator. Deoarece colaboram la diverse reviste de matematică românești dar și străine cu problem propuse și generalizări, am fost interpelat de ofițerul de Securitate, Colonelul Staicu, de la IUG, să dau o declarație scrisă despre motivul expedierii unui articol de matematică în Franța.

Iar din 1983, odată întors din Maroc, unde lucrasem ca profesor cooperant predând matematica în franceză, am trecut definitiv în colimatorul Securității. Mi-au întocmit patru dosare însumând peste 880 de pagini, mă urmăreau, mă fotografiau unde merg, etc. Le-am inclus, parțial, aceste rapoarte în cartea-mi „Obiectivul SAVU (dosariada.ro)”.

Flavia Drăgan

Povestiți-mi mai multe despre fuga dvs. din România, în 1988. Cum ați reușit să ieșiți din țară?

Florentin Smarandache

Eram disperat... și atunci am trimis o telegramă Secretarului PCR pe Dolj, Ion Traian Ștefănescu, că sunt persecutat. M-a primit în audiență. I-am cerut să-mi aprobe o excursie în Bulgaria, țară socialistă, la niște profesori bulgari pe care-i întâlnisem în Sefrou, Maroc.

Am ajuns la Burgas, de unde m-am îmbarcat pe un vapor cu turiști occidentali (francezi, germani, englezi) mergând spre Istanbul în excursie.

Florentin Smarandache: *Ceas de taifas*

În portul turcesc am debarcat toți, iar eu m-am desprins de grupul turistic și m-am dus la Consulatul American din oraș să cer zil politic, iar de acolo am fost îndreptat spre poliția turcă (Şube).

Și așa am ajuns în lagărul din Istanbul, iar peste vreun an ne-au mutat în Ankara.

Flavia Drăgan

Ce v-a rămas pregnant în memorie despre perioada petrecută în Turcia?

Florentin Smarandache

Starea de nesiguranță... Starea de micime în fața vieții... Indiferența autorităților...

Am scris peste 1.000 pagini de scrisori, expediate pe la diverse instituții și personalități, pentru a putea emigra...

Am strâns aceste epistole (unele degradate, șterse... așa cum s-au păstrat) în volumul „Desperado... (scrisori olografe din lagărul de refugiați politici)”

Flavia Drăgan

Cum ați reacționat când ați aflat că Nicolae și Elena Ceaușescu au fost împușcați, iar în țară nu mai există regimul comunist?

Florentin Smarandache

Ne-am bucurat toți din lagărul turcesc.

Unii s-au gândit să se întoarcă în țară... alții și-au continuat drumul în necunoscut...

Flavia Drăgan

În 1990, ați ajuns în Statele Unite. V-ați dorit dintotdeauna să mergeți acolo?

Florentin Smarandache

Da, a fost un vis al meu să ajung în America! Îmi părea ceva ideal să trăiesc în Statele Unite, cea mai puternică țară.

Primisem între timp și viza franceză fiindcă vorbeam cursiv această limbă și frecventam Institutele de Cultură Franceze din Istanbul și Ankara, institute care-mi

Florentin Smarandache: Ceas de taifas

dăduseră legitimații gratuite la bibliotecile lor și spectacolele lor culturale (piese de teatru, concerte de muzică, etc.). Jean-Paul Micouleau, regizor, zicea să-mi joace chiar o piesuță de teatru pe care o scrisesem în franceză în lagăr.

Când nu lucram, îmi petreceam timpul mereu în incinta acestor institute și în compania comunității franceze din Turcia.

Flavia Drăgan

Știu că, printre alții, matematicianul Radu Roșu a emigrat în SUA în 1986, după o grevă a foamei și sprijin internațional. Era un fel de deziderat al intelectualilor români să ajungă în SUA?

Florentin Smarandache

Cei care vroiau să se afirme la nivel internațional căutau să plece în Occident, desigur în SUA era oportunitatea cea mai mare.

Florentin Smarandache: Ceas de taifas

Auzisem și eu de matematicianul Radu Roșu și l-am citat într-o scrisoare de protest pe care am publicat-o în „Notices of the American Mathematical Society”, Vol. 34, pp. 924-925, din Octombrie 1987. Scrisoarea se intitula „Request for Support Letters”.

Acest volum 34 nu a mai putut ajunge în România la membrii români ai AMS-ului.

Flavia Drăgan

În Statele Unite, v-ați continuat studiile. Cum este sistemul de învățământ superior acolo?

Florentin Smarandache

M-am înscris la câteva cursuri de Pedagogie (Education) și Constituția Statelor Unite pentru a mi se permite să predau la colegiile din Arizona, unde locuiam la început, apoi la cursuri de Computere (tehnologie în predare), precum și la cursuri de matematică la: Pima Community College, University of Phoenix, Arizona State University, University of New Mexico, National Science Foundation Chautauqua Short Courses for College Teachers, Gateway Learning, New Mexico State University, etc.

Sistemul de învățământ este mai liberal aici, deoarece te poți înscrie ca student doar la clasele care te interesează.

Însă, pentru a obține o diplomă, trebuie să urmezi cursuri specificate în programă, și să obții un anumit număr de credite (o clasă pe semestru are de obicei între 2-4 credite).

Flavia Drăgan

Când ați ajuns în SUA, cine v-a ajutat? Cum v-ați descurcat? Cum v-ați imaginat că va decurge viața dvs. acolo?

Florentin Smarandache

Exista o fundație, sprijinită de guvern, numită „Tolstoy”, în numele marelui scriitor rus, care ajuta emigranții din fostele țări comuniste. La început a fost greu: cu limba (în România eu învățasem ca limbi străine: franceza și latina), cu luarea permisului de condus mașina (în țară nu fusesem la volan), modul cum să cauți de lucru (cum să scrii concis un CV), cum să folosești asigurarea medicală, stilul de viață etc.

Flavia Drăgan

Cum ați intrat în sistemul universitar? V-ați dorit să fiți profesor universitar?

Florentin Smarandache

La sosire, după câteva luni de la emigrare în State, am găsit de lucru ca inginer de software la o mare corporație „Honeywell”, în Phoenix, Arizona. Dar, după cinci ani, compania a întâmpinat dificultăți din cauza declinului numărului de pasageri la avioane (lucram pentru logiciile tipurilor de avioane A340 și Boeing 777) și astfel mulți funcționari, tehnicieni, ingineri au fost concediați, printre care și eu. Și-am trecut în învățământ. Postul de asistent universitar l-am luat prin concurs. Căutam în revista „Chronicle of Higher Education” poziții la matematică. Am trimis timp de vreo doi ani câteva sute de aplicații. Aveam și dezavantajul limbii... ca profesor.

Flavia Drăgan

Studiile dvs. în matematică, în teoria numerelor, s-au bucurat de mult succes. Cum vă simțiți când știți că sunteți apreciat în comunitatea științifică?

Florentin Smarandache

M-a atras matematica pură, fiindcă îmi plăcea să mă joc cu numerele – cum zicea Arghezi că l-a atras materialul vagabond al cuvintelor. Odată emigrat, am deviat spre matematica aplicată fiindcă se caută mai mult. Am colaborat cu foarte mulți cercetători științifici de pe toate continentele.

Flavia Drăgan

Poezia și domeniul realului. Și pentru dvs. există, așa cum exista pentru Ion Barbu, un loc "sublim" în care poezia și matematica se întâlnesc? Anul acesta, ați fost nominalizat la premiul Nobel pentru Literatură. Cum ați primit vestea?

Florentin Smarandache

La mine, poezia a pornit de la tehnică. Am încercat să aplic știința în literatură și artă – ca un procedeu *aere perennius* [mai dăinuitor ca bronzul...]. De exemplu, am introduc distihurile paradoxiste bazate pe antinomii (adică <A> și <nonA> pot coexista). Apoi distihurile tautologice, distihurile duale.

Nominalizarea pe care a făcut-o Academia DacoRomână a constituit o surpriză pentru mulți - fiindcă mă știau preocupat de matematică... a fost o surpriză chiar și pentru mine când m-a anunțat Dr. Geo Stroe, Președintele Academiei!

Ca să continui: în teatru am creat drame combinaționale, eclecticice (îmbinând procedee variate) [vezi „Metalstorie” (1993), tradusă în engleză (2004) și rusă (2010-2011)]. Am „scris” nonpoeme. Am făcut aut-artă pe computer...

{Cum observați: experimente... deci o tehnicizare a netehnicului!}

În franceză, publicasem în Maroc un volum numit... *Sensul nonsensului* (1983), luând clișeele acestei limbi în răspăr!

Flavia Drăgan

Relația cu țara. Veniți des în România? Cu ce ocazii? Mai țineți legătura cu cineva din România, în afara comunității științifice? Vă mai simțiți legat de țară în vreun fel? V-ați mai întoarce vreodată aici?

Florentin Smarandache

Vin la fiecare doi ani în țară s-o văd pe mama. Mai am rude și mulți prieteni atât literați cât și cercetători științifici.

Întotdeauna revenirea acasă îmi umple inima de bucurie, iar timpul trece repede vizitând ba pe unul ba pe altul, sau făcând diverse prezentări ori colaborări.

Probabil la pensie să mă întorc în România.

22-23 noiembrie 2011

Florentin Smarandache este o personalitate complexă, român născut în Bălcești, județul Vâlcea și stabilit în SUA. Un scriitor, un om de știință, profesor universitar, înțelept și, nu în ultimul rând, un supraviețuitor.

A scris peste 150 de cărți, publicate la peste 40 de edituri, dar a și fost deținut în lagărele de refugiați politici din Istanbul și Ankara între anii 1988-1990. Format ca matematician, a fost însă propus pentru Premiul Nobel pentru Literatură în 2011 pentru cele 75 de cărți literare publicate.
(Cora-Eliana Teodoru)

Seria Convorbirile AdSumus
ISBN: 978-973-1903-71-2